

[Erling Dinesen.]

hed rent faktisk har adgangsbegrænsning. Vi må regne med en ganske betydelig arbejdsløshed i den kommende vinter. Det er klart, at en meget stor del af de arbejdsløse vil udnytte denne periode til at gennemgå en uddannelse, som de regner med at kunne få brug for bagefter, og derfor vil jeg endnu en gang henstille, at man kigger nøje på de enkelte skolars forhold og bevilger de midler, som er nødvendige for at klare de problemer, der er behov for at få klaret i situationen.

Chr. Madsen: I tilknytning til det, hr. Erling Dinesen sagde om adgangsbegrænsning, kan der da meddeles her, at der har været adgangsbegrænsning i lang tid til specialarbejderskolen i Ålborg, dels på grund af nedskæring her i sommer eller i foråret, dels på grund af at der er mange arbejdsløse, og så søger de jo på skolerne for at få en uddannelse, sådan at de er bedre rustet til at tage andre arbejdsopgaver op, hvis der viser sig sådanne opgaver.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til arbejdsministeren, nemlig spørgsmålet om den konsulent, der skal rejse ud og tale med arbejdsgiveren og finde ud af, hvilke undervisningsprogrammer der skal anlægges for skoler på virksomheden i tilknytning til, at man arbejder i produktionen. Det er vel ikke meningen, at det er noget, der skal overlades til den konsulent alene, sådan at man kommer i den situation, at de mennesker, der får en uddannelse på en virksomhed, spilder tid på at få en snæver uddannelse, som de ikke kan bruge andre steder, hvis de eventuelt bliver fyret? Det er da vel meningen, at det grundlag, som uddannelsesrådet og brancheudvalget har lagt for de forskellige specialarbejderuddannelser, hvor man får en grunduddannelse, der kan bruges inden for et større område, også skal gælde, hvis man skal sætte en undervisning i gang på den pågældende virksomhed. Man må nemlig ikke kun kigge på virksomheden og kun gøre det, der er nødvendigt for den pågældende virksomhed. Der er jo nogen sandsynlighed for, at det har man i tankerne, når man siger, man skal uddannes til rutine. Jeg ved ikke, om denne uddannelse til rutine kan defineres. Hvis det er landmænd, der kommer ind til byen og skal

beskæftiges på et støberi, så kommer de jo lige fra solen og himlen og så i helvede, og den uddannelse, de får inden for det dér støberi, kan de næsten ikke anvende noget andet sted uden for støberibranchen. De må da have krav på at få en bredere uddannelse, sådan at hvis der sættes uddannelse i gang inden for en sådan virksomhed, så kan de også benytte den inden for f. eks. hele det jernindustrielle område.

Og så til slut: arbejdsministeren kunne ikke forstå mig — det kan godt ske, at jeg ikke har klaret at udlægge mine tanker rigtigt, da jeg henviste til OECD-henstillingen — men jeg ved da, at andre har forstået mig. De bilag vedrørende arbejdsløshedslovgivningen, som jeg omtalte, siger jo klart og tydeligt, at det, vi vedtog dengang, ikke duede, og det blev også sagt klart og tydeligt heroppefra, at der var gode ting i bilag til betænkningen, som arbejdsmarkedspolitikken her i Danmark bør beskæftige sig med, men det blev ikke indført i loven. Dertil vil jeg nævne, at det, jeg har udtaget af den OECD-betænkning med hensyn til arbejdsmarkedspolitik, det har det økonomiske råd jo en vis fornemmelse af er rigtigt, ved at man siger, at den arbejdsløshed, vi har her i landet, er alt, alt for høj. Der skal gøres noget for at nedbringe den hurtigst muligt, og det var egentlig det, sagen drejede sig om. Men at nedbringe den hurtigst muligt, det kan sikkert ikke lade sig gøre, uden at man går ind i arbejdsmarkedspolitiske overvejelser.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgård):
Hr. Erling Dinesen vendte tilbage til dette spørgsmål om afgrænsningen i lovforslaget, og lad mig så trække lidt klarere op. Der er i henhold til lovforslagets § 1, stk. a, tale om at iværksætte omskoling til konkrete arbejdstilbud i 3 tilfælde: for det første egnsudviklingsområder, for det andet steder, hvor det under hensyn til beskæftigelsesforholdene kan være særlig nødvendigt — og dér tænkes der bl. a. og vel især på sådanne situationer, hvor en virksomhed spiller en stor rolle for det pågældende område og så kommer i vanskeligheder; her må der, uanset om det pågældende område måske ikke er et egnsudviklingsområde, kunne gøres en indsats af den art, som lovforslaget omhandler — samt for det tredje